

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 23.01.2023թ. թիվ 2315820710 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<24>> 02 2023թ. 7-13

1654

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Վարդան Ադամյանի ՄԴ/5583-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Մալաթիա-Սեբաստիա վարչական շրջանի Անդրանիկի փողոց 38 շենքի 31 բնակարանի բնակիչ Վարդան Ադամյանը դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել վարչական տույժ նշանակելու մասին 23.01.2023թ. թիվ 2315820710 որոշումը՝ նշելով, որ համաձայն չէ իրավախախտման հետ:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը բեկանելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

<<Կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 3.27՝ «Կանգառն արգելվում է» ճանապարհային նշանն **արգելվում է** տրանսպորտային միջոցների կանգառն ու կայանումը, նշանի ազդեցությունը տարածվում է ճանապարհի միայն այն կողմի վրա, որտեղ այն տեղադրված է, ինչպես նաև տեղադրման տեղից մինչև դրանից հետո գտնվող մոտակա խաչմերուկը: Նշանի ազդեցությունը չի ընդհատվում հետադարձի և բաժանարար գոտու խզման, ինչպես նաև ճանապարհների մերձակա տարածքներից ելքի և դաշտային, անտառային և այլ երկրորդական ճանապարհների հատման (հարման) տեղերում, եթե դրանցից առաջ համապատասխան նշաններ տեղադրված չեն:

Ճանապարհային ոստիկանության Ճանապարհային երթևեկության կազմակերպման հսկողության բաժնի 14.02.2023թ. տեղեկանքի համաձայն՝ Երևան քաղաքի Հր.Քոչար-Փափազյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում, ՀՀ կառավարության 26.10.2006թ. թիվ 1699-Ն որոշման

պահանջներին համապատասխան, երթևեկության մասնակիցներին տեսանելի վայրում, տեղադրված է 3.27' <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանը, որն առկա է եղել իրավախախտման օրվա դրությամբ և իրավախախտման վայրը գտնվել է վերը նշված ճանապարհային նշանի ազդման գոտում:

Վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուին պարկանող տրանսպորտային միջոցը 05.01.2023թ. ժամը 20⁵⁴-ին կանգառ կատարելով Երևան քաղաքի Հր.Քոչար-Փափազյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում, խախտել է 3.27' <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանի պահանջը:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների կողմից ճանապարհային նշանների կամ ճանապարհային գծանշումների պահանջները չկատարելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հնգապատիկի չափով:

Ըստ նույն հոդվածի 36-րդ մասի՝ ճանապարհային նշանների պահանջները չկատարելու համար սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված վարչական իրավախախտումն ունի նվազ նշանակություն այն դեպքում, երբ իրավախախտումն անխուսափելիորեն կատարվել է երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով:

Նշված նորմով ամրագրված չեն կանգառին նախորդող և հաջորդող գործողությունները, տրանսպորտային միջոցից վարորդի դուրս գալու կամ չգալու, կանգառի տևողության կամ երթևեկության մասնակիցներին խոչընդոտ չստեղծելու հանգամանքները, այլ միակ և պարտադիր պայման է՝ **իրավախախտումն անխուսափելիորեն երթևեկության այլ մասնակցի գործողության կամ անգործության պատճառով կատարելը**, ինչը տվյալ պարագայում բացակայել է, հետևաբար իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունենալ չի կարող:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի ակնարկին՝ տվյալ հատվածում բակային տարածք տանող փողոցի առկայությամբ պայմանավորված վերը նշված ճանապարհային նշանի ազդեցության գոտու ընդհատման վերաբերյալ, ապա այն չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ, քանի որ <<Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին>> ՀՀ օրենքի 2-րդ հոդվածի համաձայն, ճանապարհին անմիջականորեն սահմանակից բակային տարածքը համարվում է մերձակա տարածք, իսկ ՀՀ կառավարության 28.06.2007թ. թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 3.27' «Կանգառն արգելվում է» ճանապարհային նշանի ազդեցությունը չի ընդհատվում մերձակա տարածքներից ելքի տեղերում:

Այսպիսով, հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 23.01.2023թ. թիվ 2315820710 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Վարդան Աղամյանին:

Ե. Կարապետյան